

Τα πρόσφατα στατιστικά στοιχεία της Eurostat δείχνουν ότι η ανεργία κινείται στη χώρα μας σε ποσοστό 27%, όπου το 62,5% είναι άνεργοι ηλικίας (15-24 ετών). Η συνολική αντίστοιχη ανεργία σε επίπεδο Ευρωζώνης κινείται στο 11%. Ταυτόχρονα, πρόσφατη έρευνα που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του Πανεπιστημίου Αθηνών, έδειξε ότι ένας στους δύο νέους ηλικίας 18-24 ετών επιθυμεί

μπορούσε κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις να αποτελέσει το επαγγελματικό και η αρχή μιάς νέας πορείας για την Πατρίδα μας, με πρωταγωνιστές ο πιο δημιουργικό κομμάτι της κοινωνίας μας τους νέους ανθρώπους και μάλιστα τους επιστήμονες.

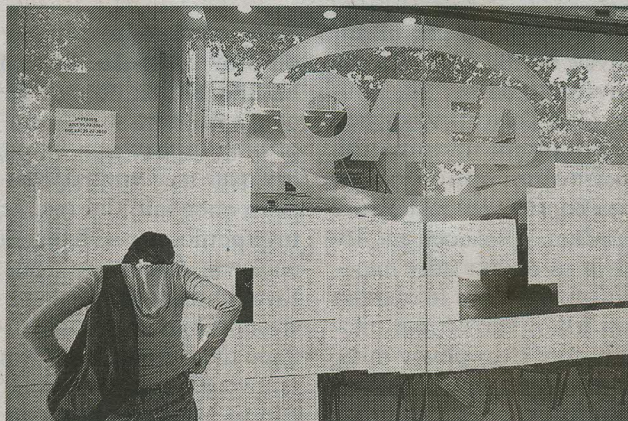
Για να προχωρήσει όμως κάτι τέτοιο, προϋπόθεση είναι η βούληση και θέληση της Πολιτείας να προβεί σε συγκεκριμένα μέτρα, μέσα

όμως που θα δοθούν στα μέλη ΔΕΠ και ερευνητές (με συγκεκριμένα κριτήρια και ενθάρρυνση των νέων) με αποκλειστικό σκοπό τη δημιουργία ερευνητικών ομάδων με άνεργους επιστήμονες και τη μέση σε μια τριετία λογοδοσία των ομάδων σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, την καινοτομία, τις διευθύνσεις δημοσιεύσεις. Με τον τρόπο αυτό, τα πανεπιστήμια αλλά και τα ερευνητικά κέντρα θα γίνουν εκ νέου φυτώρια της ανάπτυξης, καινοτομίας και της προώθησης στη συνέχεια των πρακτικών στις βιομηχανίες και επιχειρήσεις της χώρας μας αλλά και του εξωτερικού.

- Τα ερευνητικά κέντρα ανήκοντα σε υπουργεία και ΓΓΕΤ θα πρέπει απαραίτητα να συγχρονισθούν με τα πανεπιστήμια σε κεντρικό αλλά και περιφερειακό επίπεδο. Δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτούμε σήμερα ερευνητικά όργανα μεγάλης αξίας και δυνατοτήτων και να υπάρχει έλλειψη στελέχωσης ερευνητών για να τα χρησιμοποιήσουν αλλά και της αναγκαίας συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών ιδρυμάτων.

-Η τελευταία συγχώνευση Πανεπιστημιακών Σχολών-Τμημάτων από μόνη της δεν είναι ικανή να αντιμετωπίσει τα οξυμένα περιβλήματα της ανταγωνιστικότητας που προβάλλονται, αν δεν συνοδεύεται με πολιτικές και πρακτικές ικανές να βγάλουν την νεολαία από το τέλμα της αδράνειας και την απαισιοδοξία και να δημιουργήσουν το επαγγελματικό μιας πραγματικής ανάπτυξης. Μπροστά στο νέο επιχειρησιακό πρόγραμμα έρευνας και καινοτομίας 2014-2020 θα πρέπει η Κυβέρνηση να δει με νέο πνεύμα, ριζοσπαστικά και σε νέα βάση την έρευνα στην Ελλάδα. Είναι καιρός να δοθεί η δυνατότητα σε κάθε ερευνητή στο πλαίσιο της ευγενούς άμιλλας με επαρκή αλλά απόλυτα αιτιολογημένη χρηματοδότηση να αναπτύξει πρωτοβουλίες και καινοτομίες. Όλα τα άλλα, η ελληνική κοινωνία τα έχει δοκιμάσει, όπως θαλασσοδάνεια, διακοποδάνεια κ.ά., που οδήγησαν στην απαξίωση και την οικονομική αβεβαιότητα και κρίση. Από αυτή την πρωτόγνωρη διαδικασία, το σίγουρο είναι ότι κάτι το νέο, το ελπιδοφόρο, το καινοτόμο θα προκύψει για την Ελλάδα του αύριο.

Καλπάζει η ανεργία

να μεταναστεύσει προκειμένου να βρει εργασία, ενώ το 74% των ατόμων ηλικίας (35-44 ετών) φοβάται ότι η εργασία του κινδυνεύει. Τέλος, πρόσφατη έρευνα του ελβετικού Πανεπιστημίου IMD έδειξε σε έκθεση ανταγωνιστικότητας, ότι η Ελλάδα καταλαμβάνει την 54η θέση από τις 60 απολογηθείσες χώρες. Αυτό σημαίνει, ότι η χώρα μας στερείται πλέον του πιο δυναμικού στελεχειακού της δυναμικού, που με την αποχώρησή του μέσα από μια ακατάσχετη τάση φυγής (brain drain) ανοίγει νέους ορίζοντες σε χώρες της Βόρειας Ευρώπης, της Αυστραλίας, της Αμερικής, του Καναδά.

Το να μένει όμως κανείς μόνον σε θλιβερές ενίοτε επιστημονικές δεν είναι κάτι το οποίο ωφελεί πολύ δε περισσότερο ίσως βλάπτει μια και το αίσθημα της απαισιοδοξίας συνεχώς εντείνεται.

Και όμως η σημερινή οικονομική κρίση αποτελεί μια πολυποικιλών παραμέτρων που δεν είναι ανάγκη να αναλυθούν στο κείμενο αυτό, θα

κυρίως από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και τα ερευνητικά μας Ινστιτούτα.

Μόνον με αύξηση των δαπανών του ΑΕΠ για την Παιδεία και την Έρευνα μπορεί να επιτευχθεί η όποια ανασυγκρότηση και απογείωση της πατρίδας μας.

Τρανή απόδειξη αυτού αποτελεί το γεγονός, ότι οι χώρες όπως η Γερμανία που αντιμετώπισαν σημαντικά οικονομικά προβλήματα (όπως για παράδειγμα από την εποχή της συνενωσής της με την Ανατολική) όχι μόνον δεν μείωσαν τις δαπάνες για την Παιδεία και την Έρευνα αλλά μάλιστα τις αύξησαν σημαντικά. Σήμερα αν πραγματικά ενδιαφερόμαστε να σταματήσουμε και όχι απλώς να επιβραδύνουμε την μεταναστευση των επιστημόνων μας και να μην φθάσουμε σε λίγα χρόνια να ομιλούμε για έναν λαό γηρασμένο, παρηκμασμένο (αλλά με εξέχουσα ιστορία και πολιτισμό) θα πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε σε: -Στη διεκδίκηση κονδυλίων έρευνας από την ΕΕ. Χρηματοδοτήσεις